

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 126 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że oddzielna płatność z tytułu cukru jest płatnością niezwiązaną z wielkością produkcji?
- 2) Czy art. 126 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 73/2009 należy interpretować w ten sposób, że „kryteria przyjęte przez dane państwa członkowskie w roku 2006 i 2007” obejmują reprezentatywny okres wybrany w tym czasie przez państwo członkowskie na podstawie art. 143ba ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003⁽²⁾, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 319/2006⁽³⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 40, s. 269).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 58, s. 32).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-548/08 Total SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 listopada 2013 r. przez Total SA

(Sprawa C-597/13 P)

(2014/C 45/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Total SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i E. Lagathu, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— tytułem żądania głównego:

— uchylić w całości — na podstawie art. 256 TFUE i art. 56 Protokołu (nr 3) w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej — wyrok Sądu z dnia 13 września 2013 r. w sprawie T-548/08 Total przeciwko Komisji Europejskiej;

— uwzględnić żądania przedstawione przez nią przed Sądem w postępowaniu w pierwszej instancji;

— w konsekwencji stwierdzić nieważność decyzji Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.181 — Woski do świec) w zakresie, w jakim dotyczy Total;

— tytułem żądania ewentualnego, skorzystać z przysługującej Trybunałowi na podstawie art. 261 TFUE kompetencji o charakterze reformatoryjnym celem obniżenia kwoty grzywny nałożonej na Total;

— w każdym razie obciążyć Komisję Europejską wszystkimi kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Total przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie trzy zarzuty główne i trzy zarzuty posiłkowe.

W pierwszej kolejności, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie zasady kontrydiktoryjności z uwagi na wydanie przez niego w tym samym dniu dwóch wyroków, które zmodyfikowały charakter odpowiedzialności przypisanej wnoszącej odwołanie, przez co ją zaostrzyły.

W drugiej kolejności, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo w zakresie uzasadnienia wyroku. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo w ramach kontroli legalności, gdyż nie stwierdził nieważności decyzji ze względu na naruszenie przez Komisję ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia. Po drugie, Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia w ramach przysługującej mu na podstawie art. 261 TFUE kompetencji o charakterze reformatoryjnym.

W trzeciej kolejności, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie prawa przy wykonywaniu przysługującej mu na podstawie art. 261 TFUE kompetencji o charakterze reformatoryjnym, ponieważ odmówił on obniżenia grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie w tym samym zakresie co grzywna nałożona na spółkę zależną Total Raffinage Marketing. Po pierwsze, Sąd niewłaściwie ocenił zakres przysługującej mu kompetencji o charakterze reformatoryjnym, zmieniając solidarny charakter odpowiedzialności wnoszącej odwołanie i spółki zależnej,

podczas gdy mógł tylko zmienić samą kwotę grzywny. Po drugie, wnosząca odwołanie uważa, że Sąd naruszył orzecznictwo Trybunału dotyczące odpowiedzialności solidarnej spółki dominującej, która wynika z zachowania o znamionach naruszenia spółki zależnej, jak również zasady równego traktowania, niedyskryminacji i proporcjonalności.

W czwartej kolejności, wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału, tytułem żądania ewentualnego, o skorzystanie z przysługującej mu kompetencji o charakterze reformatorskim celem uchylecia lub zmiany kwoty grzywny.

W piątej kolejności, wnosi ona do Trybunału o zmianę kwoty grzywny w ograniczonym zakresie celem dostosowania jej do kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną Total Raffinage Marketing w sprawie T-566/08.

Wreszcie wnosi ona do Trybunału o zmianę podstawowej kwoty grzywny celem dostosowania jej do podstawowej kwoty grzywny nałożonej na spółkę zależną Total Raffinage Marketing w sprawie T-566/08; albo — w razie odwołania — w wyroku Trybunału wydanym w postępowaniu odwoławczym, jeśli Trybunał uzna, że stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, albo — w razie przekazania Sądowi przez Trybunał sprawy do ponownego rozpoznania — w wyroku wydanym przez Sąd.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-563/11 Anbouda przeciwko Radzie, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Issama Anboubę

(Sprawa C-605/13 P)

(2014/C 45/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Issam Anbouda (przedstawiciele: adwokaci J.M. Salva i M.A. Bastin)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (szósta izba) z dnia 13 września 2013 r. w sprawie T-563/11 Issam Anbouda przeciwko Radzie Unii Europejskiej;
- uznanie, że decyzja o umieszczeniu skarżącego w wykazie osób i podmiotów objętych sankcjami ekonomicznymi jest niezgodna z prawem;
- stwierdzenie nieważności decyzji i rozporządzeń zaskarżonych w ramach sprawy T-563/11;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona skarżąca przywołuje dwa zarzuty.

W pierwszej kolejności, strona skarżąca uważa, że Sąd naruszył prawo, uznając, że Rada — przy braku możliwości przedstawienia dowodu wspierania reżimu syryjskiego przez skarżącego — właściwie zastosowała domniemanie dotyczące wspierania reżimu syryjskiego przez kierujących głównymi przedsiębiorstwami Syrii. Pierwsza część zarzutu dotyczy braku podstawy prawnej takiego domniemania. Niezmiernie poważny i wiążący charakter środków ograniczających nie pozwala bowiem na ich zastosowanie na podstawie domniemania, którym posłużenie się nie zostało zasadniczo przewidziane w żadnym akcie regulacyjnym. Druga część zarzutu dotyczy nieproporcjonalnego charakteru tego domniemania w stosunku do zamierzonego celu, mianowicie ze względu na jego niezmiernie ogólny charakter. Trzecia część zarzutu dotyczy niewzruszalności tego domniemania. Faktycznie niemożliwe byłoby przedstawienie negatywnego dowodu na brak wspierania reżimu, a dostarczenie pozytywnego dowodu na opozycyjność względem reżimu nie mogłoby być rozsądnie uznane za jedyny sposób ustalenia braku związku z reżimem.

W drugiej kolejności strona skarżąca zarzuca Sądowi, że orzekł przy braku dostarczenia dowodu przez Radę. W ramach pierwszej części drugiego zarzutu strona skarżąca uważa, że Sąd naruszył prawo, po pierwsze, nie przeprowadzając normalnej kontroli zaskarżonych decyzji, a po drugie, orzekając pomimo braku dostarczenia materiału dowodowego przez Radę. W drugiej części zarzutu drugiego strona skarżąca zarzuca Sądowi niewyciągnięcie konsekwencji w zaskarżonym wyroku wobec oczywistego naruszenia zasady kontradyktoryjności i prawa do obrony przysługującego stronie skarżącej. Sąd zwolnił Radę z przedstawienia materiałów dowodowych lub względów uzasadniających niewyjawienie wspomnianych materiałów i uznał, że Rada może oprzeć swoją decyzję na samym domniemaniu, którym jednak nie mogła zasadniczo się posłużyć.

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-396/10 Zucchetti Rubinetteria przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Zucchetti Rubinetteria SpA

(Sprawa C-618/13 P)

(2014/C 45/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zucchetti Rubinetteria SpA (przedstawiciele: adwokaci M. Condinanzi, P. Ziotti i N. Vasile)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska